Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Brorson, Hans Adolph
Titel:	Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956
Citation:	Brorson, Hans Adolph: ”Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956”, i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 71. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139965431024.pdf (tilgået 19. april 2024)
Anvendt udgave:	Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Nr. 316. - XXXIII.

1.

Saa sød er JEsu Hyrde-Favn,
Hans Kald og blodig Iver,
At blot en Lyd af Hyrde-Navn

** 72

Tit al min Nød fordriver.
Ja hvad kan fattes dig, min Siæl?
Da samme din Immanuel,
Som bar din Synde-Byrde,
Du har til Vært og Hyrde.

2.

Han siger: Gaae kun frisk og glad,
Min Giest, mit Lam, i Enge:
Pluk af de skiønne Urter, hvad
Dig best ved Mund kan hænge.
Naar Solen brænder heed igien;
Da vil jeg liste med dig hen
Til Vand fra Livets Kilde,
Som kan din Tørst formilde.

3.

Forbyde GUd, jeg nogen Tiid
Mig hen til Verden vendte.
Men skeer det, giør han vist sin Fliid,
Igien mig strax at hente.
Forstaae det ret, du faldne Siæl,
Han er dog Hyrde ligevel.
Hans Favn dig vist antager.
Hans Navn der ind dig drager.

4.

Er jeg end, hvor jeg seer omkring,
Forladt i Dødens Stræde;
Saa frygter jeg dog ingen Ting,
Nok, at GUd er tilstæde.

Din Kiep, som styrer Siælen i
Din Naade-Grændsers snevre Stie,
Din Stav, som Ulven skrekker,
De brav mig trøster, dekker.

5.

Du sætter mig ved Herre-Bord,
Trods dem, som det fortryder!
Den søde Smag af Livets Ord
Mig frem for al Ting fryder.
Mit Hoved du har overøst
Med Livets Balsom, Aandens Trøst.
Din Skaal er sød at tømme;
Dit Maal er Glæde-Strømme.

6.

Gaaer end min Skiebne op og ned,
Som Fald af vilde Bølger:
Dit Gode og din Miskundhed
Mig al min Tiid dog følger.
Derefter skal jeg boe saa got,
Til ævig Tiid, paa Himlens Slot,
Og der min Hyrde, bære
Saa kiær en Krands, til Ære.